

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17192/2023
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владица Јовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП .. Крушевац, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1849/22 од 24.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1849/22 од 24.01.2023. године у односу на став први, усвајајући део става другог изреке и став трећи изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1849/22 од 24.01.2023. године у односу на став први, усвајајући део става другог изреке и став трећи изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1849/22 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 2618/20 од 28.04.2022. године у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због оштећења аутомобила исплати 90.000,00 динара и у ставу другом изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати 99.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу П 2618/20 од 28.04.2022. године у делу става првог изреке, у погледу законске затезне камате и обавезана тужена да на досуђени износ од 90.000,00 динара исплати законску затезну камату почев од 28.04.2022. године као дана пресуђења до исплате, а одбијен захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на износ досуђене накнаде штете, поред досуђене камате, исплати и камату од 03.07.2022. године до 28.04.2022. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став први, усвајајући део става другог и став трећи изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/2020 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет спора је накнада материјалне штете која је настала услед пада дрвета на путничко возило тужиоца, у износу од 90.000,00 динара. Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе, нити потребе за новим тумачењем права. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, због чега нема потребе за одлучивањем о ревизији туженог, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП, у коме је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да ревизија није дозвољена, због чега се у конкретном случају не примењује ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, те је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**